

بیانیه نمایندگی های دیپلماتیک جمهوری اسلامی افغانستان در مورد یک سالگی غصب قدرت توسط طالبان

۲۴ اسد ۱۴۰۱ مطابق به ۱۵ اگست ۲۰۲۲

امروز یک سال از غصب قدرت و اشغال افغانستان توسط طالبان سپری می گردد که این گروه در یک سال گذشته کشور را به بحران عمیق سیاسی، انسانی، اقتصادی، حقوق بشری و امنیتی فرو برده، مردم افغانستان را از خدمات اولیه محروم کرده و شهروندان کشور با نقض شدید حقوق بشری، فقر، سرکوب و ترس مواجه می باشند. جنگجویان طالب یک شبه، کلیه دستاورد هایی را که با مساعی مشترک و فداکاری مردم افغانستان و جامعه جهانی از سال ۲۰۰۱ به بعد به دست آمده بود؛ از بین بردند.

علی رغم ماهیت خشونت آمیز و غیر مشروع تسلط طالبان بر کشور، به این گروه فرصت داده شد تا به تعهدات شان در رابطه به حقوق اساسی مردم افغانستان، به خصوص حقوق زنان و دختران، ایجاد حکومت فراگیر و انتخابی، و همچنان به مکلفیت های الزامی شان که افغانستان به پناه گاه امن تروریزم بین المللی مبدل نگردد، احترام گذاشته و عمل نمایند. تعدادی زیادی کشور ها و سازمان های بین المللی سیاست گفت و گو و تعامل با این گروه را با این امید که چنین تعاملی بر رویکرد و اقدامات طالبان در قبال انتظارات مردم تأثیر مثبت بگذارد، اتخاذ کردند.

طی یک سال گذشته، طالبان در قسمت عملی نمودن تمامی تعهدات شان به گونه مشهود ناکام شده اند و سیاست ها و اقدامات سخت گیرانه را همانند دوره قبلی به منصه اجراء گذاشته اند. از جمله، این گروه دختران را از آموزش در دوره های متوسطه و ثانوی منع کرده و حضور زنان و دختران را از همه فعالیت های اجتماعی به طور سازمان یافته محدود نموده، حق اساسی آنان را که همانا حق کار و ایفای نقش فعال در جامعه می باشد، حذف کرده اند. عدم اجازه دادن تحصیل دختران نه تنها نقض آشکار حقوق بشری آنان محسوب می گردد بلکه پیشرفت و آینده کشور را نیز به خطر مواجه می سازد.

طالبان در یک سال تسلط خشونت آمیز شان به گونه مستمر به بازداشت های خودسرانه فعالان حقوق زن، ناپدید شدن ها و کوچ اجباری، مجازات گروهی، سرکوب اهل رسانه ها، قتل های فراقانونی توأم با شکنجه اعضای سابق نیروهای امنیتی و دفاعی کشور، به شمول مقامات حکومتی و گروه های اقلیت، متوسل شده اند. این گونه اقدامات آنها فضای ارعاب مطلق و ناامنی جسمی و روانی را گسترش داده و صدها هزار از مردم افغانستان را مجبور به ترک کشور شان کرده است.

طالبان خواست های ملی و بین المللی را در راستای ایجاد یک نظام فراگیر و منتخب که نیاز اساسی برای ثبات سیاسی و تقویت اعتماد ملی در کشور تلقی میگردد، به گونه مکرر رد کرده اند. درحالی که بازیگران سیاسی مختلف، از طیف های گوناگون اجتماعی، قومی و سیاسی آماده مشارکت در گفتگو برای رسیدن به تفاهم و اجماع سیاسی می باشند تا به اساس ضرورت فوری وضعیت افغانستان به یک راه حل سیاسی قابل اجراء، همانگونه که در نشست ها و پروسه های مختلف به آن تأکید شده است، نایل آیند. ولی طالبان همانطوریکه در قطعنامه ماه می ۲۰۲۲ شان هر نوع حکومت مبتنی بر اراده مردم را نفی کردند، با اصرار بر تداوم حکومت انحصاری و سرکوبگر خویش در برابر خواست اکثریت مطلق مردم افغانستان و جامعه جهانی سرکشی کرده و کشور را عملاً در مسیر خطرناک سوق داده اند.

با تسلط مجدد طالبان در یک سال گذشته، چندین گروه تروریستی و افراطی شناخته شده بین المللی و منطقه ای دوباره در افغانستان حضور یافته اند، چنانچه کشته شدن ایمن الظواهری، رهبر القاعده در کابل، به اثبات رسانید که طالبان میزبان و پناه دهنده گروه های تروریستی می باشند و ثبات افغانستان، منطقه و جهان را جدأ به خطر مواجه می سازند.

ما باور داریم که با توجه به عدم تمایل و ناتوانی طالبان در انجام تعهدات شان و وخامت اوضاع امنیتی، انسانی، اقتصادی، حقوق بشری، سیاسی و اجتماعی در افغانستان، لازم است تا جامعه جهانی یک رویکرد جدید و تعدیل شده را به منظور بهبود و تغییر وضعیت کنونی اتخاذ نمایند. این رویکرد می تواند شامل موارد زیر باشد:

۱. اتخاذ تدابیر مؤثر با روش های معنادار تعامل در سطوح دوجانبه و چندجانبه به منظور ایجاد فشار بر گروه طالبان جهت پاسخ گویی به خواسته های مردم و یک روند سیاسی که منجر به تشکیل حکومت فراگیر و مشروع، که طالبان نیز اما نه به گونه تک گرا، شامل آن باشد.
 ۲. مشارکت و کار با شخصیت های متعهد، صادق و کسانی که از اعتبار در میان جامعه باورمند به ارزش های دموکراسی برخوردار می باشند. مردم افغانستان مصمم به بهبود وضعیت و به دست گرفتن سرنوشت آینده خویش بوده و تجربه نشان می دهد که هیچ نظامی در جامعه متنوع مانند افغانستان بدون احترام و پذیرش خواست مردم نمی تواند، تداوم یابد.
 ۳. اتخاذ تدابیر هماهنگ، همه جانبه و مؤثر برای مقابله با تهدید خطرناک ناشی از حضور گروه های تروریستی خارجی در افغانستان تحت حاکمیت طالبان که این خود تهدید امنیتی جدی برای افغانستان، منطقه و جهان محسوب می گردد.
 ۴. شامل ساختن مجدد رهبران طالبان در لست ممنوعیت سفر سازمان ملل متحد، زیرا باوجودیکه آنها از امتیاز رفع ممنوعیت سفر سوء استفاده می نمایند اما هرگونه تعامل معنادار سیاسی را نیز رد می کنند. به همین گونه لازم است تا افراد جدید گروه طالبان، به دلیل نقض آشکار حقوق مردم افغانستان، در لست ممنوعیت سفر سازمان ملل متحد شامل گردند.
 ۵. افزایش مساعدت های بشردوستانه در راستای رفع نیاز های عاجل و حیاتی مردم افغانستان.
 ۶. حمایت مضاعف از تأمین و حفظ حقوق اساسی و بشری مردم افغانستان به شمول حمایت از حقوق زنان، دختران و سایر گروه های آسیب پذیر توأم با اتخاذ اقدامات قوی و پاسخ گو در راستای جلوگیری از نقض بیشتر حقوق بشر، حقوق زنان و سایر تخطی های حقوق بشری بین المللی.
 ۷. ما از جامعه بین المللی و سازمان ملل متحد می خواهیم که با اتخاذ تمامی اقدامات لازم جهت رسیدگی به بحران اقتصادی، سیاسی و انسانی کنونی در افغانستان و رفع نیازهای فوری مردم ما، به دنبال راه حل های عملی باشند.
- نماینده های دیپلماتیک جمهوری اسلامی افغانستان با دفاع از منافع ملی، ارزش ها، خواسته ها و آرمان های میلیون ها هموطن بی صدا، مسؤولیت تاریخی خویش را در این برهه حساس زندگی مردم افغانستان انجام میدهند. همچنان متعهد اند که نیاز های جامعه رو به رشد افغان های مقیم خارج را، به شمول ارائه خدمات قونسل، به گونه مستمر برآورده سازند. ما به همکاری نزدیک با کشورهای میزبان، دوستان افغانستان، و جامعه افغان های مقیم خارج متعهد بوده و با مشارکت در مساعی بین المللی جاری برای دستیابی به یک افغانستان صلح آمیز، باثبات و دموکراتیک که در آن حقوق، عزت، حیثیت، و اراده مردم افغانستان محفوظ باشد، از مردم خویش حمایت نماییم.
- ما در این مرحله از تاریخ کشور، یکبار دیگر از جامعه جهانی و کشورهای منطقه به خاطر تعهد شان در قبال مردم افغانستان اظهار امتنان می نماییم.

پایان